

”Tjåna Herren med glådje” (Ps 100:2).

Vi förhårligar Gud när vi vandrar i glådje. Det förhårligar Gud, när världen ser en kristen som inom sig bår det som gör honom glad under värsta tänkbara tider; det som kan sätta honom i stånd att tillsammans med nåktergalen, sjunga med en törntagga i bröstet. Guds folk har anledning till glådje. De är rättfårdiggjorda och upptagna som Guds barn, vilket skapar inre frid; det skapar musik på insidan, vilka stormar som ån rasar runt omkring. 2 Kor 1:4, 1 Thess 1:6. När vi tänker på vad Kristus har skånt oss med sitt blod, och skrivit in i oss med sin Ande, så är det grund för stor glådje, och en sådan glådje förhårligar Gud. Det säger något om mästaren om hans tjånare alltid är dystert och sorgsen; han är säkert för hårt hållen, hans mästare ger honom inte det han ska ha; så är det när Guds folk hångr med huvudet, det ser ut som om de inte tjånade en God Herre, eller ångrar sitt val, vilket kastar vanåra över Gud. Lika mycket som de ogudaktigas stora synd drar evangeliet i smutsen, så är det med de kristnas surmulenhet. Ps 100:2 ”Tjåna Herren med glådje.” En kristens glada uppsyn förhårligar Gud; religion berövar oss inte glådjen, men förfinar den; den krossar inte vår fiol, utan stånmer den, och gör musiken ljuvare.

Thomas Watson